

да не са подигнахтѣ подданицытъ му, като напоѣны отъ суевѣрія. Той трѣбаше какъ-какъ да ги уплаши или убѣди за да навѣдхтѣ вратъ подъ игото на Черквата; за туй поиска да му опишхтѣ една галерея отъ негова палатъ съ много и разны изображенія, заети отъ вѣтъя и новъ завѣтъ. Подканенъ отъ сестра си на туй, Борисъ пратиъ да иска отъ Византійския дворъ нѣкой искусенъ живописецъ, и тѣ му пратили монаха *Методія*, който, между другого, представилъ му страшна една картина на послѣднія сждѣ или, какъто общо казватъ на второто пришествіе Христово.

Изясненіето на тѣзи картина задади страхъ и на самага Бориса; той начинъ да са бои отъ Бога по-вече ножели отъ народа си. Тогазъ казва на сестра си, че не чака освѣнь единъ христіанскы служигель за да са покрести; тя не са забави чрезъ Методія да повыка и брата му Кирилла, нареченъ философъ поради голѣмата си ученность, и го кръстихъ една нощъ прѣзъ 861 или 862⁽⁴⁰⁾ като му дадоха името на младия императоръ, *Михаилъ*, който му станъ кръстникъ. Увѣряватъ⁽⁴¹⁾ че обрядхтѣ на кръщенъето станхъ не въ Преславъ, а близо до Цариградъ, дѣто присѣдствувалъ и Константинопольскыйтъ Патріархъ, чувовныйтъ онзи Фотій; царьтъ са кръстилъ предъ войската си наедно съ болѣрытъ и велможытъ отъ двора, които сж са намѣрили съ него тамъ. Колкото за царското домородство историцытъ мълчхтѣ; види са, че Борисъ — Михаилъ тогасъ е былъ довець; споменува са само за двамата му сынове, отъ които по-голѣмыйтъ, *Владимиръ*

(⁴⁰) Положително не са знае годината, въ която са кръсти Борисъ, но обыкновенно полагатъ туй да са е свършено въ годинытъ 861 — 862 или 863 — 864.

(⁴¹) Глед. Исторіята Г-на *Голубинскаго*.